

BRÁNA

*Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze -
Braníku*

číslo 4/2001

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Bohoslužby:

neděle 9:30; modlitební chvíle 8:30

1. neděle - rodinné bohoslužby

Mládež: pondělí 19:00

Dorost: úterý 17:00

Biblická hodina: středa 18:00

Biblická výchova dětí: čtvrtek 16:00

Úřední hodiny br. faráře (vyjma dovolené): Po a pá 10:00 - 11:30, st 17:00 - 18:00

ADRESA SBORU:

Modřanská 118, Praha 4 - Braník

(PSČ 147 00), tel.: 44 46 10 37

Farář: Luděk Rejchrt

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna, číslo účtu 135027438/5100

IČO: 63830281

DIČ: 004 - 63830281

Skupinky

Skupinka u M&K Mazných, každá středa od 17:15

Skupinka u J&J Horálkových, střídavě pondělí a středa od 18:15

Skupinka u T&Z Bedrníkových, středa od 18:00

Skupinka v Braníku, každý pátek od 17:00, kolektivní koordinace

Návštěvníci jsou vítáni, leč, prosíme, přesvědčte se předem, zda se skupinka koná.

Křty v našem sboru

dne 8.4.2001 byla pokřtěna Jitka Padruňková

dne 15.4.2001 byly pokřtěny Monika Ziková, Lucie Šavlíková

Tiráž

BRÁNA

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník, 4. číslo roku 2001.

VEDOUcí REDAKTOR: Jana Kusáková

REDAKČNÍ RADA: Růžena Černá, Jarmila Čierná, Aleš Drápal, Pavel Říčan, Míša Bedrníková

VÝKONNÁ REDAKCE: Dana Slabá

ZVEŘEJNĚNÉ NÁZORY NEMUSÍ SOUHLASIT S NÁZOREM REDAKCE

Uzávěrka dalšího čísla bude 15. 5.

[Převod do HTML: [Egon Čierný](#), [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

Příspěvky do našeho časopisu můžete předávat nejen osobně členům redakce, ale i na e-mailovou adresu CasopisBran@seznam.cz

---

OD NAŠEHO PANA FARÁŘE

Historický Ježíš, který je vyznáván jako Kristus

Albert Einstein: "Na celém světě je skutečně jen jediné místo, kde není ani stopa temnoty. Je to osobnost Ježíše Krista. V něm se před nás postavil Bůh nejzřetelněji."

Máhatma Gandhi: "Na prvním místě bych doporučoval, aby všichni křesťané spolu začali žít způsobem Ježíše Krista. Za druhé bych radil, aby své náboženství proměnili v čin. Za třetí bych navrhl, aby kladli důraz na lásku, protože láska je jádro a duše křesťanství."

Kdo je ten, o němž mluví s takovou úctou vědec a jehož životní styl doporučuje nám všem indický politik, sám hinduista? V pohnutém roce 1968, kdy se zápasilo o "socialismus s lidskou tvář", vyšel v tehdejších Literárních novinách kreslený vtíp: lidé hledí na betlémské děťátko v jeslích a říkají si: "Bude to mít těžký, narodil se s lidskou tvář." V případě Ježíšově je to hluboká pravda, protože v něm přichází do krutého světa skutečná lidskost, soucit a láska. To nemůže popřít nikdo, kdo se seznámil s jeho životním příběhem, v němž vystupují chudí, které blahoslaví, nemocní, k nimž se sklání, posedlí, jež vrací do normálního života, vydědenci z lidské společnosti, které přijímá.

A že to měl "těžký" potvrzuje neporozumění, jež ho provází spolu s nenávisí až k hořkému životnímu konci na kříži, kde prosí o odpuštění pro ty, kteří ve své zaslepenosti nevědí, co činí.

1. Jaké máme prameny o Ježíšově životě?

Budeme-li je řadit podle stáří, potom ty nejstarší kupodivu nejsou evangelia (o těch bude podrobnější zmínka), ale různé "trsy", fragmenty z dopisů apoštola Pavla, které vznikaly v letech 51-65, tedy zhruba dvě tři desetiletí před písemnou fixací evangelijních spisů. Tento bývalý nepřítel Ježíšových stoupenců, později největší šířitel zvěsti o Ježíši nepodává souvislý životopis, ale zmiňuje na př.

Ježíšova slova ustanovení poslední večeře, jeho smrt na kříži a jeho vzkříšení.

Mimokřesťanské prameny jsou pozdější: římský historik Tacitus zmiňuje ve svých Annálech (asi kolem r. 110), že původce jména křesťanů (kristovců) byl popraven za císaře Tiberia v době funkce prokurátora Pontia Piláta. Ve "Starožitnostech", díle Josefa Flavia, který popsal židovskou válku v r. 70 je sice také zmínka o Ježíši, ale kritické bádání ji pokládá za křesťanskou vložku.

Nevrlé zmínky o Ježíši najdeme v Talmudu, který ve své polemice proti němu ani trochu nepochybuje o jeho historicitě, ale snaží se jej vylíčit jako kouzelníka, jehož otcem byl římský legionář Panthera a matkou kadeřnice Mirjam.

Fantastickými podrobnostmi především z Ježíšova dětství překypují spisy, jež badatelé označují jako "apokryfní evangelia"; z celé dlouhé řady jen zmínkou Evangelium Hebreů, Tomášovo, Egyptské, Petrovo, Vodnářské. Pro jejich legendární, ne-li pohádkové vyprávění je rádi užívají dnešní autoři různých biblických románů. Jejich hodnota je z hlediska novozákonního bádání víc než sporná.

2. Co to je evangelium?

Původně to znamená "dobrá, radostná zpráva". Když Ježíš po svém třicátém roce vystupuje v Galileji na veřejnost, začíná slovy: "Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu." Ta dobrá zpráva je v tom, že Boží království je blízko. Je blízko právě v Ježíši, který je otevírá pro každého, kdo v něho uvěří, tedy dá mu svou poslední důvěru. Všechno, co Ježíš říká je dobrá zpráva pro špatné lidi. Mohou vědět, že Bůh je jejich Otec, navzdory jejich hříšnosti je přijímá. Mohou vědět, že nezáleží na náboženských formalitách a vnějškovosti, ale na lásce k Bohu a k bližnímu.

Tato zvěst, že Bůh člověka miluje, je potvrzena nesčítnými divy, jež Ježíš činí. Nikdy ne proto, aby se proslavil, ale aby pomohl nešťastnému Božímu stvoření a tak byla "zjevena sláva Boží." Jeho zázraky nejsou samoučelné, ale evangelisté pro na užívají označení SEMEIA, znamení. Znamení, že Bůh o člověka stojí a že jeho království je tu. Proto sytí hladové, uzdravuje malomocné, jí u jednoho stolu s celníky a veřejnou spodinou, protože ti ho potřebují jako nemocní lékaře. Celý jeho život a také smrt, která není náhodná, ale je naplněním Božího plánu záchrany a jeho vzkříšení, kdy smrt nemá poslední slovo, je evangelium. Později se tak nazývají ony radostné "vzpomínky na Ježíše," zvěst o něm, ať ústní či psaná.

3. Jak vznikala evangelia?

Nejstarší předání zvěsti o Ježíši bylo ústní, často tajné. Některé výroky Ježíšovy byly velmi brzy zapsány v aramejštině. Biblická teologie předpokládá, že tento základní "pramen Q" nazvaný LOGIA, Slova, sloužil jako stavivový materiál Matoušova evangelia, určeného pro křesťany z židovské kulturní tradice. Nejstarší evangelium je patrně Markovo, které vzniká z kázání apoštola Petra, tedy z jeho "katecheze," výuky o Ježíši. Evangelium Lukášovo vyniká krásnou řečtinou a je nesené snahou už existující zprávy o Ježíši "vypsat ve správném pořadí" (L 1,3) jakémusi Teofilovi, aby "poznal hodnověrnost toho, čemu byl vyučován". Tato tři evangelia se označují jako synoptická, souhledná, protože mají přibližně stejnou stavbu. Nejsou stejná, odlišují se naopak v mnoha podrobnostech. Ještě více se liší evangelium Janovo. Zatímco první tři vznikají před rokem 70, toto je asi o dvacet let pozdější. Nezačíná událostmi kolem narození Ježíš, jako Lukáš a Matouš, ani vyprávěním o Janu Křtiteli jako Marek, ale tím, co bylo na počátku, ve věčnosti: existence věčného Slova, jež se v Ježíši stalo tělem. Odlišnosti evangelií jakoby snižovaly jejich informační hodnotu. V roce 160 n.l. se teolog Tatian pokusí vytvořit "harmonické" jedno evangelium ze všech čtyř, tak zv. Diatessaron. Ale církev - kupodivu - odmítla. O Ježíši nám svědčí čtyři evangelia ve své rozličnosti. Nejsou historickou kronikou, jsou svědectvím o tom, který "chodil, dobře čině". Jejich záměrem není vytvořit Ježíšův životopis a vyčerpávajícím způsobem všechno zaznamenat, ale sloužit k víře v Ježíše. Slovo Janova evangelia to dosvědčuje: "Mnoho jiných znamení činil Ježíš před očima

učedníků a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží a abyste věřice měli život v jeho jménu." (J 20,30)

4. Víra a Ježíš

Ježíš se narodil v Betlémě. Nevíme kdy, ale jistě před rokem 4. před n.l. Hvězdář Jan Kepler podle vzácné konjunkce Jupitera se Saturnem ve znamení Ryb, jež nastala v roce 7 ante (to podle něho byla betlémská hvězda) jeho narození klade do této doby. Ježíš většinu života prožil v Galileji v Nazaretu jako syn tesaře, stavebního dělníka. Jeho jméno Jehošua bylo dost běžné, v překladu znamená: "Hospodin je záchrana." Když začal ve svých asi třiceti letech procházet galilejskými vesnicemi, povolal si učedníky. Většinou to byli prostí rybáři. Lidé v něm viděli proroka. Na otázku, co si o něm myslí učedníci, jeden z nich, jménem Šimon odpověděl: "Ty jsi Kristus, syn živého Boha." Kristus není jméno, Kristus je počestný titul pro Bohem pomazaného krále, Mesiáše. Zde je první vyznání víry: Ty jsi Kristus.

I to druhé označení je možné jen víře: jsi Syn Boží. Vyjadřuje tu nejtěsnější svázanost s Bohem. Ježíš takto nikdy o sobě nemluvil. Nazýval se Synem člověka; je to titul tajemné nadzemské postavy z proroctví Danielova. Své tajemství Ježíš skrýval, nedovoloval o sobě mluvit jako o Mesiáši, protože s tímto pojmem byly v židovském myšlení spojeny mocenské a politické ambice. Spíše své učedníky připravoval na to, že bude zavržen, usmrcen, ale že vstane z mrtvých. I ti, kteří v něm viděli Božího Syna, Mesiáše a Pána - všechny tyto tituly mu dává víra člověka - však nedokázali pochopit smysl těchto jeho slov. Nepočítali s tím ani v nejmenším.

5. Smrt a vzkříšení

Ježíš sám chápal svou smrt jako naplnění slov Písma a utrpení spravedlivého Božího služebníka. Jako oběť za lidské hříchy. Umírá po něco více než třech letech veřejného působení v době židovského svátku pascha, při němž Izraelci jedli na památku vyvedení z Egypta beránek. Přípravovatel Ježíšovy cesty, jménem Jan Křtitel, na něho ukázal se slovy: Aj, Beránek Boží, který snímá hříchy světa. Ježíš umírá ve chvíli, kdy v jeruzalemském chrámu je obětován beránek na smíření vin Izraele. Je to víc než nápadné: Ježíš umírá za hříchy celého světa. Tato oběť je v pochopení novozákonních spisů dokonalá, dostačující a týkající se každého, kdo v Ježíše uvěří. Večeře Páně, při níž se láme chléb a pije víno s opakováním jeho slov, o tom ujišťuje každého přijímajícího. Ježíš umírá na kříži potupnou smrtí otroků (v očích Římanů je politický rebel, král židovský, jak píše Pilát na tabulku s označením viny). V očích svých židovských soukmenovců je svůdce a ruhač, proklatec, jehož se zřekl jeho lid i jeho Bůh. Poslední slovo umírajícího, jež zaznamenal Jan je: "Dokonáno jest!" Není v něm resignace, ale jistota, že dílo spásy je uzavřeno a naplněno.

To by snad ještě dokázal zdvořilý sympatizant s Ježíšem přijmout. Ale bez víry je zhora nemožné přijmout svědectví evangelií o Ježíšově vzkříšení. A přitom právě víra ve Vzkříšeného stojí u vzniku evangelií. Všechna vypovídají souhlasně: nezůstal v hrobě, ale ženy, jež přišly jej balzamovat spatřily odvalený kámen prázdného hrobu ve skále a slyšely hlas: "Byl vzkříšen, není zde, hle místo, kde ho položili." Na to reagovaly šokem, zděšením, útekem a mlčením. Tak končí také původní nejstarší část Marka. Ten šok prochází celým velikonočním vyprávěním: učedníci nevěří, pokládají to za nesmysl. Stále znovu, opakovaně čteme stereotypní větu: "a nevěřili."

Právě tato nevěra jen potvrzuje, že přání nebylo otcem myšlenky. Počítali s mrtvým, nikoliv s živým. Tento div není zjistitelný, ověřitelný a přesto na něm záleží celý vztah k Ježíši.

Naše víra v Ježíše, s nímž mluvíme v modlitbě jako s živým Pánem - oslovení "Pán Ježíš" nevěřícímu člověku asi sotva přejde přes rty, není založena na důkazu, ale na svědectví očitých svědků, kteří nám uchovali "vzpomínky na Ježíše" ne jako vykopávku, ale jako život, který našemu živoření dává smysl, výhled a naději. Ostatně těch svědků, kteří se setkali se Vzkříšeným uvádí

apoštol Pavel na pět set. (1.K 15)

6. Ježíš a jeho lid

Ježíš kázal a učil jako mnozí tehdejší rabíni. Ale jeho učení bylo tak nezvyklé, že posluchači nad tím žasli: místo litery Zákona, kterou střežili židovští teologové jako oko v hlavě, ukazoval k jeho smyslu. A tím byla láska k Bohu a k bližnímu. Do tohoto dvojpříkázání lásky shrnul celé Písmo. Učil - tak to vnímali tehdejší lidé - "jako ten, který má moc."

Přestože jeho učedníci mu mnohokrát nerozuměli, po svém vzkříšení jim svěřil úkol nést radostnou zvěst po celém světě a získávat mu nové učedníky. Již předem je připravil na to, že budou pronásledováni a nenáviděni, ale slíbil jim, že bude s nimi stále, všechny dny, až do skonání světa.

Tato přítomnost živého Ježíše je jistotou Ježíšova lidu, kterému říkáme Církev (z řeckého KYRIAKÉ, majetek Páně).

Když se s láskou a vírou v něho schází dva či tři, mají jeho slib, že je uprostřed nich. On přichází ve slovech evangelia, v oné paměti Církve, aby z nejrůznějších a odlišných lidí tvořil společenství, jež se mu podřizuje jako poslední autoritě, (to je smysl vyznání : Ježíš je Pán) a jehož příchod očekává v naději ze staletí do staletí. Na konci není nicota, katastrofa a horor zla, ale jeho vítězství nad tím vším, neboť on je Kristus, král Králů a Pán Pánů. Slíbil, že přijde. Posledními slovy celého Nového Zákona je toužebné volání: "Přijď, Pane Ježíši!"

Na konec ještě jednou si zopakujme slovo Alberta Einsteina o Ježíši: "V něm se před nás postavil Bůh nejzřetelněji." Bůh, který to měl "těžký", protože z lásky k nám šel hluboko pod svou úroveň a narodil se s lidskou tváří..

Luděk Rejchrt

ZE STARŠOVSTVA

Zápis ze 616. schůze staršovstva

9. dubna 2001

Přítomni bratři a sestry: Rejchrt, Novotný, Černá, Černý, Čierná, Drápalová, Hoznauer, Kučera, Prosek, Říčan, Šubrtová, Žilková, Horálek, na část jednání Mazný, Kusáková, Matoušek, Holá

V úvodní části hovořil br. farář o kapitole "Proč jsme rozděleni?" z knihy Jana Pavla II. "Překročit práh naděje".

1) Michal Mazný předložil staršovstvu písemné zhodnocení projektu Hovory o křesťanství, který proběhl v našem sboru od 18.1.2001 do 29.3.2001, a úvahu o pokračování diskusních večerů na podzim tohoto roku podle programu Alfa kurzů. Staršovstvo předběžně s uspořádáním Alfa kurzu souhlasí. K tématu se vrátí při schůzi dne 14. 5.

Ve dnech 17.-18. 5. se koná v Praze mezinárodní konference o Alfa kurzech. Staršovstvo souhlasí s proplacením kurzovného třem členům branického sboru, kteří se konference zúčastní (celkem Kč 1.800,-).

2) Kontrola zápisu z minulé schůze staršovstva.

3) Křesťanská služba. Z delší diskuse vyplynulo, že oblast, ve které se očekává pomoc nebo alespoň účast křesťanů, se značně rozšířila. Naopak počet těch, kdo by službě mohli věnovat veškerý volný čas, se snížil. Křesťanská služba nemůže být úkolem jen úzkého kroužku sester. Je třeba najít větší počet lidí, kteří jsou ochotni poskytnout alespoň malou službu. Potřebujeme i bratry, kteří by byli ochotni jednat s bezdomovci, cizinci a lidmi v nouzi, kteří přicházejí do našeho kostela.

Do příští schůze připraví členové staršovstva náměty na oblasti, kde se očekává naše pomoc. Je třeba stanovit, co je naším prvořadým úkolem a koho nesmíme opomenout, co je v našich silách a kdy se máme obrátit na specializované pracoviště.

Sestra Čierná vypracovala přehled institucí, které poskytují sociální služby. Po doplnění bude tento přehled na viditelném místě pro každého, kdo by potřeboval pomoc.

4) Databáze členů sboru - členové sboru, kteří dosud nepodepsali souhlas s uvedením ve sborové kartotéce, budou vyzváni, aby tak učinili.

5) Sběrka na bezdomovce vynesla 8.200,- Kč. Tato částka bude doplněna na 10.000 Kč a předána domovu Armády spásy.

6) Staršovstvo souhlasí se zapojením branického sboru do "databáze nezaměstnaných".

Koordinátorkou bude Iva Šubrtová.

7) V srpnu se opět uskuteční sborová rekreace v Bystřici pod Hostýnem. Staršovstvo souhlasí s tím, že branický sbor uhradí výlohy spojené s dopravou. Sociálně slabým účastníkům poskytne příspěvek na ubytování a stravu.

8) Hudební skupina mládeže úspěšně vystoupila v domově důchodců, při Hovorech o křesťanství a při bohoslužbách. Projednáme možnost jejího dalšího uplatnění.

Zapsala: R. Černá

Z NAŠEHO SBORU

Co mi udělalo radost

Většina z čtenářů Brány asi ví, že jsme s manželem před vánoci dostali od Pána Boha dárek - naši dceru Elišku. Z porodnice domů jsme přijeli jen dva dny před štědrým dnem, který jsme vůbec poprvé netrávili u některých z našich rodičů, ale doma. Tatínek (to jako Jožka) se snažil udělat Elišce radost obrovskou borovicí, které pak musel jedno patro větví uříznout, jinak by se nikam nevešla, a já vyráběla ozdoby ze skořice, badyánu a sušených pomerančů.

Ani poté, co náš "vánoční dárek" začal mít období, kdy prokřičel celé dny (díky Bohu, že to nebyly noci), se z něj nepřestáváme radovat. Jedno omezení, které jsem hůř nesla, mi ale náš dáreček přinesl: zpočátku jsme nesměly vůbec ven, protože Eliška se narodila předčasně, byla maličká a venku byl pořádný mráz. Pak už jsme začaly vystrkovat nos, ale jen v poledne, kdy bylo venku nejlépe. To už mi ale docela scházelo společenství - byla jsem totiž zvyklá chodit pravidelně na bohoslužby a na skupinku. Byla jsem (a stále jsem) vděčná Bohu, že Jožka Boha zná a že můžu mít

společenství s ním, když si večer čteme z Nové smlouvy a krátce se modlíme, ale přesto mi bohoslužby a skupinka scházely.

Konečně přišel čas, kdy jsem se chystala s Eliškou poprvé na bohoslužby, ale právě tou dobou začala chřipková epidemie a tak jsme nešly nikam. Proto mě moc potěšilo, že někdy kolem toho se zmobilizovali členové naší skupinky, kteří chřipce odolali, a zorganizovali skupinku u nás. Bohužel, jak už to bývá, jsem toho ze skupinky moc neměla, protože dcera vyžadovala mou péči.

A tak jsem měla ohromnou radost, když se mi předminulý týden podařilo přijít s Eliškou na bohoslužby a Eliška byla celkem hodná, takže jsem si je mohla v malé místnosti docela dobře prožít. Navíc mě ostatní rodiče, kteří byli v malé místnosti, "vyhecovali" a tak jsem šla s Eliškou v náručí k večeři Páně. Třetí kolo bylo plné a tak jsme vytvořili tak trochu kuriozní minikolo o čtyřech rodičích, třech dětech, panu kurátorovi a panu faráři. Velice milé bylo, že tam Eliška (shodou okolností při své první návštěvě branického kostela) dostala od pana faráře požehnání. Tohohle dopoledne jsem byla ještě dlouho plná a mám radost, že teď už na bohoslužby budeme moci chodit.

Martina Sýkorová, 27.2.2001

POZVÁNKY

Srdečné pozvání

Na 2. společný sborový zájezd do rekreačního střediska naší církve **Sola Gracia** v Bystřici p. Hostýnem nejen pro členy branického sboru, ale i pro jejich rodinné příslušníky, přátele či další zájemce.

Termín:

odjezd v sobotu dne 18. srpna dopoledne od kostela
příjezd v sobotu dne 25. srpna odpoledne tamtéž.

Doprava:

zajištěna a uhrazena naším sborem. Předpokládaná účast cca 30 účastníků.

Ubytování:

hlavní budova 2, 3, a 4 lůžkové pokoje včetně příslušenství.

letní pavilon - určeno pro mládež a rodiny, které se spokojí s nižším komfortem.

Ceny za týdenní pobyt

Hlavní budova

včetně polopenze/včetně plné penze

děti do 4 let: zdarma/zdarma

děti od 4 do 10 let: 1155 Kč/1330 Kč

děti od 10 do 12 let: 1330 Kč/1610 Kč

dospělí: 1680 Kč/2030 Kč

Letní pavilon

včetně polopenze/včetně plné penze

děti do 4 let: zdarma/zdarma

děti od 4 do 10 let: 490 Kč/700 Kč

děti od 10 do 12 let: 700 Kč/910 Kč

dospělí: 1190 Kč/1330 Kč

Staršovstvo rozhodlo, že sociálně slabým členům sboru bude poskytnut finanční příspěvek, příp. uhrazen celý pobyt.

Při cestě tam i zpět budou opětně organizovány návštěvy významných památek tohoto regionu.

Podrobné informace pro ty, kteří s námi loňskou rekreaci neabsolvovali, poskytne sestra Kučerová vždy po nedělních bohoslužbách, příp. na tel. čísle 444 65 717 (ve večerních hodinách).

Příloženou přihlášku odevzdejte laskavě co nejdříve, t. j. nejpozději v neděli dne 6. května 2001

(ve sborové kanceláři nebo zašlete přímo sestře Zdeňce Kučerové na adresu: 147 00 Praha 4, Na Mlejнку 14)

Jménem staršovstva sboru srdečně zve organizátorka Zdeňka Kučerová

V Praze dne 8. dubna 2001

Přihláška na dovolenou

Přihláška

na rekreaci v týdnu od 18.8.-25.8.2001

v SOLA GRACIA v Bystřici pod Hostýnem

Jméno a příjmení: (tiskacím písmem) .....

Objednávám pobyt: *)

V hlavní budově vč. polopenze ANO NE

vč. plné penze ANO NE

v letním pavilonu vč. polopenze ANO NE

vč. plné penze ANO NE

*) nehodící se škrtněte

Kontaktní adresa:

Telefonní spojení

.....

vlastnoruční podpis objednatele

Setkání na chatě

Srdečně Vás zveme

na setkání v chatě u Slabých

dne 1. května 2001

Akce začíná v 10:00

v Černíkách u Prahy v Černické ulici č. 254

Doprava: Někteří z Vás k nám již trefí svými auty, (Saša Slabý rád vysvětlí trasu od kostela k chatě), ostatní mají možnost domluvit se opět se Sašou a ten je schopen odvézt až 8 lidí naším

postarším mikrobusem Š1203. Další možností (vhodnou především pro mládež) je cesta příměstskou linkou 333 z Budějovického náměstí v 8:30 do stanice Černíky. Máte-li legitimaci MHD přijde Vás cesta na 12 Kč.

Program: Tradiční procházka po okolí, pro zájemce volejbal či jiné hry na hřišti, společný oběd (bude připravena polévka), společné posezení u ohně či kávy a spousta času na seznámení se a popovídání si.

Doporučení: Oblečte se sportovněji, vybavte se svačinou, kdo má rád uzeniny opékané na ohni, ať si doveze potřebné množství a budeme vděčni hospodyňkám za přivezené zákusky, koláče a jiné dobroty ke společné kávě.

Ukončení akce obvykle probíhá téměř nepozorovaně, protože každý si sám rozhodne, jak dlouho se u nás zdrží a ti, co přijeli naším autem mohou samozřejmě počítat i s odvozem do Prahy.

***Další informace u manželů Slabých
či na tel. 414 333 53 nebo 0603 810 450***

[\[předchozí číslo\]](#) [\[další číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)